

Sunday May 3, 2020, Sunday Chaburah

The Degel Machaneh Efrayim on Parshas Kedoshim relating to the Mitzva of Orlah, allowing a fruit tree three years to grow its fruit without plucking them and promising a reward if the fourth year is consecrated.¹ He associates the tree with the human being and the fruit of the tree with his Torah/spirituality. The Status of Orlah represents self interest and impure motive, which he claims is part of the post Edenic split between knowledge and experience, between self interest and pure motive and between an externalized Torah and an internalized Torah. He will visit with many texts over many genres to prove this claim. What makes this chassidus is the realization that we are all in this together and that we all start out alienated “from the loins down and the loins up” but that through a step by step process of three years, then the fourth and fifth year one becomes an autonomous spirit that is individuated and has incorporated both sides of the split and the Torah becomes internalized in his own unique individuality.

Degel Machaneh Efrayim Parshas Kedoshim. DH “וכי תבואו”

כג וְכִי-תִבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ, וְנִטְעַתֶּם כָּל-עֵץ מֵאֵכֶל--וַעֲרַלְתֶּם עֲרַלְתּוֹ, אֶת-פְּרִיּוֹ; שְׁלֹשׁ שָׁנִים, יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים--לֹא יֵאָכֵל. **23** And when ye shall come into the land and shall have planted all manner of trees for food, then ye shall count the fruit thereof as forbidden²; three years shall it be as forbidden unto you; it shall not be eaten.

כד וּבִשְׁנָה, הָרְבִיעִת, יִהְיֶה, כָּל-פְּרִיּוֹ--קֹדֵשׁ הַלּוּלָיִם, לַיהוָה. **24** And in the fourth year all the fruit thereof shall be holy, for giving praise unto the LORD.

¹ RAMBAN explains that we want to dedicate the first fruit to G-d to give him thanks and demonstrate that G-d is responsible for all the blessings in our lives. Many trees don't bear fruit for the first few years, and any fruits that are produced are of an inferior quality. This would not be a fitting gift for G-d and so we must leave them to wither and bring the fruits in the fourth year when they are ripe.

Maimonides gives an alternative reason in his Guide to the Perplexed. He states that we don't eat the fruit from a tree the first three years to distance ourselves from Idolatrous practices. Since trees don't bear much fruit for the first three years, Idolaters would perform spells on the trees and attribute any growth of the fruits to their idols. They would then bring them any fruit that was produced as an offering.

² The word Orlah refers to a “blockage” or something that is “closed up” (See Ramban, Vayikra 19:23).

25 But in the fifth year may ye eat of the fruit thereof, that it may yield unto you more richly the increase thereof: I am the LORD your God.
כה ובשנה החמישית, תאכלו את- פריו, להוסיף לכם, תבואתו: אני, יהוה אלהיכם.

וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קודש הילולים לה' ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם י"ל בזה ע"ד רמז 'תבואתו וכו'

כי ידוע ארץ ישראל הוא שורש כללות נשמות ישראל וזהו והיה כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל ולכאורה היה ראוי לומר עץ מאכל ולמה לי תיבת כל אך דהרמז הוא ע"ד דאיתא בזוה"ק שאל ר' אליעזר לר' שמעון מהו עץ הדעת טו"ר א"ל דא ממראה מתניו ולמעלה ודא ממראה מתניו ולמטה וכו' ע"ש

וזהו ונטעתם כל עץ מאכל היינו שיהיה כל העץ כולו מאכל שלא יהיה בו שום רע כלל היינו איבי ועלי' וקליפין דילי' כולי' יהון חזיין למיכל וזהו בחי' עץ החיים

והתורה נקראת ג"כ עץ החיים וזהו שלש שנים יהיה לכם ערלים כדאיתא במשנה אל יאמר אשנה בשביל שיקראני רבי או אשנה שאהיה זקן ויושב בישיבה או אשנה בשביל וכו' ע"ש

וזהו שלש שנים היינו אותן שלש לימודים הנ"ל יהיה לכם ערלים היינו שלא יבוא לכם מזה שילמוד לשם עניינים הנ"ל שלא יהיה לכבוד עצמו הוא דורש ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קודש הילולים לה' הילולים כמו הלולא דרשב"י שהוא לשון יחוד היינו שיהיה הלימוד לייחד קוב"ה ושכינתיה

ובשנה החמישית היינו שילך ממדריגה למדריגה שאח"כ יזכה ע"י הלימוד שבתחלה נקראת תורת ה' ואח"כ נקראת תורתו וזהו תאכלו את פריו להוסיף לכם היינו שתהיה תורתכם והבן

The Degel will be discussing the biblical verse: Lev 19:23

וכי-תבואו אל-הארץ ונטעתם פל-עץ מאכל וערלתם ערלתו את-פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל:

“And when you come to the land and you plant every fruit tree, then you shall count its fruit as forbidden. Three years [beginning with the time of its planting] shall it be to you as forbidden [(Its fruit remains forbidden even if secreted until after three years)]; it shall not be eaten.”

ובשנה הרביעית יהיה פל-פריו קודש הילולים ליהוה:

הוא כי לא שלם עון האמרי עד הנה וע"כ לא לבניך היא עד דור ד'. ולמאמרם ז"ל (ע"ש ברש"י) שאמרו תבא אל אבותיך בשלום נתבשר שיעשה תרזח תשובה. תקבר בשיבה טובה שיעשה ישמעאל תשובה. יאמר מה שאמרתי שיגלו ד' מאות שנה. לא יעלה על רוחך כי מה שגר יהיה זרעך הוא כי לא יהיה זרע כשר. כי הלא אצ"ל מה שיקרא לך זרע. כ"א אפי' תרזח שהנחתו עע"ג יעשה תשובה וכן ישמעאל.

ומה שדור רביעי ישוּבו הנה בסוף הד' מאות שנה ולא ירשו ארץ מעתה. הוא כי לא שלם עון האמרי עד הנה. אך אין העיכוב מזרעך. וע"פ דרכו רמז באו' ישובו. עם היות שדור רביעי לא היו **כי שורש נפשותם מארץ חיים. בא"י מעולם. אך רמז לו איכות קדושת זרעו**

. ועכ"ז מלידתו ימנו הת' שנה כי הלא ודור רביעי ישוּבו הנה. ואם היו נמנים מדור השבטים או מבניהם. שמהם היחל השעבוד לא ישוּבו דור רביעי. כי עוד ק"ץ שנה וגם קודם היו שבים אם לא כי לא שלם עון האמרי עד הנה:

The Alshich claims that the fourth generation has a deeply implanted connection to the land since the literal meaning “they will return” implies they were originally there, which is false. He then finds a *remez* in the word “return” to suggest they in fact were originally there, in soul. Their souls had always been planted there in the “land of the living”...pointing to the sanctity of his progeny was thus assured.

The **Degel** bases his initial exposition on this Alshich to claim that the Land of Israel is the very source for the collective souls of all of Klal Yisroel. Which then explains the literal reading of the verse: וְכִי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כָּל־עֵץ. so the planting of the trees (or whatever metaphor he will be setting up for whatever “trees” means,) must take place only in the land where the souls originated.

His question then focuses on why the word “*kol*” in כָּל־עֵץ מֵאֵלֶּל? The verse would have made perfect sense without this added word “*kol*”...”when you plant trees” why “every” tree? His solution to the redundant word centers on the translation as “the whole” tree, not every tree. “*Kol*” he insists means the bark and branches and leaves, not just the מֵאֵלֶּל, the fruit part of it.

To prove this, he cites the *Tikkunei Zohar* (66, 71a) which now brings in the notion of the “tree” in the Garden of Eden. In a highly kabbalistic vein the Zohar in its unitary monism, must take account of the introduction of evil into the world after the eating of the forbidden fruit of the tree of Knowledge Adam and Eve had allowed evil from the Primordial Serpent to infest the very Tree itself.

The sin of Adam and Eve caused the dragging down the angels (or the Shechinah) into the tree or primordial man, and the sin causes a fracture which takes place in a

split anatomical location. From the loins, meaning kabbalistically, the chest up represents good and from the chest down representing evil.⁴

אמר ליה ברי מה את חשיב דהוה נחתין, ודאי הא רזא, אמר רבי אלעזר במה הוה נחתין אלין חניילין דאילנא דעץ הדעת טוב ורע, דלא עתיד קודשא בריה הוא לגלייא ליה מפורסם לעלמא אלא ביני חבריא, עד דיימי דרא דמלכא משיחא, אמר ליה פיון דאיהו אתגליא ביני חבריא מאי ניהו, אמר ליה בני, **ממראה מתניו ולמעלה הנה טוב, ממראה מתניו ולמטה הנה רע**, נבוכדנצר הנה ידע ביה, והכי עביד צלמא דיליה, רישיה די דהב טב, סדוהי ודרעוהי די **(דניאל ב לב)** וביה אשתמודע אילנא דטוב ורע, הדא הוא דכתיב קספ, עד הקא הנה מסטרא דטוב, ובגין דא אמר די דהב טב, ממראה מתניו ולמטה רע, הדא הוא דכתיב (שם) מעוהי ונרכתיה די נחש מסטרא דנחש השקדמוני.

Tikkunei Zohar 98 a

אמר רבי אלעזר שאל מרבי שמעון חזיו, במה הוה נחתין אלין חניילין באיזה כח הורידו את אלו המלאכים הקדושים למטה, אמר ליה רבי שמעון ברי חזיו, מה את חשיב דהוה נחתין וכי אתה חושב שהדצר כפשוטו שמלאכים הקדושים בעלמם ירדו למטה, דע ודאי הא רזא דאילנא דעין הדעת טוב ורע ודאי זהו הסוד של עץ הדעת טוב ורע, שהוא סוד קליפת נוגה שמעם ירדו כחות העליונים על ידי השזעוטיהם, והוא סוד דלא עתיד קודשא בריה הוא לגלייא ליה מפורסם לעלמא שהקב"ה אינו עתיד לגלות אותם צפרוסם לפני העולם, אלא ביני חבריא אלא יתגלה רק בין החברים שהם יודעים סוד הדצר, ולכל העולם לא יתגלה עד דיימי דרא דמלכא משיחא עד שיצא הדור של מלך המשיח.

⁴ I am reminded of the Ohr Hachaim's explanation for the mitzvah of orlah. He states that while Adam was forbidden to eat from the tree of knowledge this was only a temporary prohibition, Adam ate in the tenth hour on the first Friday of creation and would have been able to make Kiddush on the fruit of the tree of knowledge if only he would have waited three more hours until the start of Shabbat. (There is an opinion that the fruit of the tree of knowledge was a grape). In order to rectify the sin of Adam not having waited these three hours, we have the Mitzvah of Orlah waiting three years before we eat the fruit of the tree.

מתוק מדבש

אָמַר יְיָהּ רַבִּי אֲלַעֲזַר לְאֲזִיזוֹ, בֵּינוֹן דְּאִיהוּ אֲתִגְלִיָּא בֵּינֵי חֲבָרְיָא כּוּן שְׂקוּד זִו
נִתְגַּלָּה בֵּין הַחֲזָרִים, הֲלָא גַם אֲנִי אֶחָד מֵהֶם, אִם כֵּן בּוֹאֵי גִיְהוּ תְּגַלָּה לִּי מֵהָ
זֶה הַסּוּד, אָמַר יְיָהּ רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּנֵי חֲזִיצִי, עַל זֶה נֹאמַר בְּפִרְאָה מִתְּנִיז וְלִמְעָלָה
הָנָה מִזֶּב ר"ל שֶׁנִּפְרָטוֹף קְלִיפַת נוֹגָה דְּזַרְיָאָה לְמַעְלָה מִן הַחֲזָה הוּא הַטּוֹב שְׂזַנוּגָה,
וְהוּא כְּנֶגֶד הַבִּינָה וְהוּא דְּקְדוּשָׁה דְּזַרְיָאָה הַמִּתְּפַשְׁטִים עַד הַחֲזָה, בְּפִרְאָה מִתְּנִיז
וְלִמְטָה הָנָה רַע וּמִן הַחֲזָה וְלַמַּטָּה הוּא הַרַע שְׂזַנוּגָה, שְׂהוּא כְּנֶגֶד מִקּוּם הַמַּלְכוּת
דְּקְדוּשָׁה שֵׁשׁ זֶה אֲחִיזַת הַקְּלִיפּוֹת.

The structure of the Tree is bifurcated anatomically, based on the throne vision of Ezekiel 1:27:

כִּז וְאָרָא כְּעֵינַן חֲשָׁמַל, 27 And I saw as the color of electrum, as the
כְּמִרְאָה-אֵשׁ בֵּית-לָהּ סָבִיב, appearance of fire round about enclosing it, from the
מִמְרָאָה מִתְּנִיזוֹ, וְלִמְעָלָה; **appearance of his loins and upward; and from the**
וּמִמְרָאָה מִתְּנִיזוֹ, וְלִמְטָה, **appearance of his loins and downward** I saw as it
רְאִיתִי כְּמִרְאָה-אֵשׁ, וְנִגְהָ לֹו were the appearance of fire, and there was brightness
סָבִיב. round about him.

Troping off this Tikkunim the Degel launches his exposition:

וזהו ונטעתם כל עץ מאכל היינו שיהיה כל העץ כולו מאכל שלא יהיה בו שום רע כלל היינו איבלי ועלי
וקליפין דילי כולי יהון חזיין למיכל וזהו בחי' עץ החיים

The inclusion of the word “kol” now hints at the need for the spiritual path to include “all” of the tree (the person as tree) all the tree, the leaves, branches, even the bark, should become edible, (the good **and** the evil parts). Which is the aspect or character of the Tree of Life. After the fall the tree is schizoid as in Ezekiel’s vision of the throne/tree/supernal man splitting from the loins up and down. The Degel is referring to the primordial tree commanded to be a fruit tree, but in fact the earth disobeyed and produced a fruit-bearing tree:

And God said: 'Let the earth put forth grass, herb yielding seed, and fruit-tree bearing fruit after its kind, wherein is the seed thereof, upon the earth.' And it was so. And the earth brought forth grass, herb yielding seed after its kind, and tree bearing fruit, wherein is the seed thereof, after its kind; and God saw that it was good.
(Gen 1:11-12)

יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא
 עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע, עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי
 לְמִינּוֹ, אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ; וְנִהְיֶה-
 כֵּן. 11 And God said: 'Let the earth put forth grass,
 herb yielding seed, and **fruit-tree** bearing fruit
 after its kind, wherein is the seed thereof, upon
 the earth.' And it was so.

יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ
 זֶרַע, לְמִינֵהוּ, וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר
 זֶרְעוֹ-בּוֹ, לְמִינֵהוּ; וַיִּרְא אֱלֹהִים, כִּי-
 טוֹב. 12 And the earth brought forth grass, herb
 yielding seed after its kind, and **tree bearing fruit**,
 wherein is the seed thereof,

God said to create "fruit-tree bearing fruit" (עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי), but the earth instead brought forth "tree bearing fruit" (וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי). Rashi picks up on it. "This implies that the taste of the tree should be the same as the taste of the fruit. However, it [the earth] did not do this, but rather: 'The earth sprouted forth... a tree producing a fruit,' but the tree itself was not a fruit."

RASHI OP CIT:

fruit trees: That the taste of the tree should be like the taste of the fruit. It [the earth] did not do so, however, but “the earth gave forth, etc., trees producing fruit,” but the trees themselves were not fruit. Therefore, when man was cursed because of his iniquity, it [the earth] too was punished for its iniquity (and was cursed-not in all editions). - [from Gen. Rabbah 5:9]

עֵץ פְּרִי: שִׁיחָא טַעַם הָעֵץ כְּטַעַם הַפְּרִי, וְהָיָא לֹא עֲשֵׂתָהּ כֵּן, אֵלֹא (פְּסוּקַי יב) וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ עֵץ עֹשֶׂה פְּרִי, וְלֹא הָעֵץ פְּרִי, לְפִיכָךְ כְּשֶׁנִּתְקַלַּל אָדָם עַל עֲוֹנוֹ נִפְקְדָה גַם הִיא עַל עֲוֹנָהּ וְנִתְקַלְלָה:

THE DIFFERENCE BETWEEN THE TWO TREES IS THE BARK OF THE TREE OF KNOWLEDGE IS INEDIBLE AS OPPOSED TO THE TREE OF LIFE.

The biblical command to plant a tree upon arrival in the promised land is to plant “kol” the entirety, the good and the bad warts ‘n all. To develop the return to the primordial tree of life which was all edible. To transform the fruit bearing tree (split at the loins) into a fruit tree.

Next, he equates Torah with the Tree of Life citing **T Berochos 32b**, “there is no tree of life without Torah citing Prov 3:18 (about wisdom) ...

18 She is a **tree of life** to them that lay hold upon her, and happy is every one that holdest her fast. {P}

“She”//wisdom//life//Torah/tree.

Now this explains the verse: *שְׁלֵשׁ עֲשָׂרִים יְהִינָה לָכֶם עֵרְלִים לֹא יֵאָכְל׃* the concept of “arel” as is explained in the Mishna Avot 4:5

רבי צדוק אומר, אל תעשים עטרה להתגדל בהם, ולא קרדם לחפור בהם. וכך הנה הלל אומר, ודאשפתמש בתגא, חלף. הא למדת, כל הנהנה מדברי תורה, נוטל חזיו מן העולם:

Rabbi Zadok said do not make them a crown for self-exaltation, nor a spade with which to dig. So too Hillel used to say, “And he that puts the crown to his own use shall perish.” Thus, you have learned, anyone who derives worldly benefit from the words of the Torah, removes his life from the world.

He also cites the gemoro in Nedarim 62b: which provides a similar exhortation.

לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו שלא יאמר אדם אקרא שיקראוני חכם אשנה שיקראוני רבי אשנן שאהיה זקן ואשב בשיבה (דברים ל. כ) תניא Apropos the story of Rabbi Tarfon's regret for gaining personal benefit from his status as a Torah scholar, the Gemara cites similar teachings. It is taught in a *baraita*: The verse states: “To love the Lord your God, to listen to His voice, and to cleave to Him” (Deuteronomy 30:20). This verse indicates that a person should not say: I will read the written Torah so that they will call me a Sage; I will study Mishna so that they will call me Rabbi; I will review my studies so that I will be an Elder and will sit in the academy.

עץ (משלי ג. יח) דרכיה דרכי נועם ואומר (משלי ג. יז) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך ואומר (משלי ג. א) אלא למד מאהבה וסוף הכבוד לבא שנאמר חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר

Rather, learn out of love, as the verse states: “To love the Lord your God.” **And the honor will eventually come** of its own accord, as it is stated: “Bind them upon your fingers; write them on the tablet of your heart” (Proverbs 7:3), and it states: “Its ways are ways of pleasantness, and all its paths are peace” (Proverbs 3:17), and it states: “It is a tree of life to those who grasp it; happy is everyone who holds it fast” (Proverbs 3:17). Consequently, one who studies in order to master Torah for its own sake, as reflected in the verse “bind them upon your fingers,” will eventually merit pleasantness, peace, and happiness.

רבי אליעזר בר ר' צדוק אומר עשה דברים לשם פעלם ודבר בהם לשמם אל תעשם עטרה להתגדל בהם ואל תעשם קורדום להיות עודר בו וקל וחומר ומה בלשצר שלא נשתמש אלא בכלי קדש שנעשו כלי חול נעקר מן העולם המשתמש בכתרה של תורה על אחת כמה וכמה

Rabbi Eliezer bar Rabbi Tzadok says: Do things for the sake of their performance, not for any ulterior motive, and speak words of Torah for their own sake. Do not make them a crown with which to become glorified, and do not make them nor make them a dolabra [kordom] with which to hoe, i.e., do not use Torah study as a means of earning a livelihood. And this is an a fortiori inference: If Belshazzar, who made use only of sacred vessels that had become non-sacred vessels, was uprooted from the world, one who makes use of the crown of Torah, whose sanctity is permanent, all the more so shall he be uprooted from the world.

Although the Mishna in Avot and the gemoro in Nedarim is seen not as proscriptive the Degel will turn this on its face and suggest these are merely stages in the spiritual development of the true Torah Scholar/adept. These are in reality descriptive:

וזהו שלש שנים היינו אותן שלש לימודים הנ"ל יהיה לכם ערלים היינו שלא יבוא לכם מזה שילמוד ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קודש הילולים... לשם עניינים הנ"ל שלא יהיה לכבוד עצמו הוא דורש לה' הילולים כמו הלולא דרשב"י שהוא לשון יחוד היינו שיהיה הלימוד לייחד קוב"ה ושכינתיה

The Degel sees the study of Torah/spirituality always starting out as full of self-interest, since in the world of post Eden Tree of Knowledge we are all split at the level of the loins down and loins up. Every bad *midda* listed in the Mishna Avot and the Talmud Nedarim is the natural self-interest all men have by nature. The spiritual path begins with the “loins down”, the tree that bears fruit, but only edible in the fruit. The bad middos, the bark branches and leaves are inedible.

He continues: And this is the meaning of “שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאָכֵל” “for three years” you cannot come to the full tree of life where the entire tree is edible, where the lower loins are transformed into the upper, where the entire motive for Torah/spirituality is purified. Where his learning is for self-glory or a crown for himself.

ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קודש הילולים however “in the fourth year all its fruit shall be exclusive (kodesh) to God.” The word הילולים as connoted in the *Hilula* of Rebbe Shimon bar Yochai (Zohar III, 144b) and expression of unification, meaning his study should be (selfless) for the sole purpose of uniting the Shechinah and the Divine. (and resolving the split between the lower and upper loins.)

Rabbi Shim'on said, “I am surprised about that hairy one with girded loins— why was he absent from our threshing chamber while holy words were revealed?”⁴⁷⁵

Just then, Elijah arrived, with three diadems illumining his face. Rabbi Shim'on said to him, “Ah, the one who was absent for the carved goat cake of his Lord on the day of the wedding celebration!”⁴⁷⁶

476. three diadems illumining his face . . .
 Perhaps corresponding to the three Companions who perished.
 The *Idra Rabba* is described as “the day of הלולא (*hillula*), ‘festivity, wedding feast, wedding celebration.’” This may allude to the union of *Ze’eir Anpin* and the Female, or to the joyous intimacy of Rabbi Shim’on (and his Companions) with God. See *Zohar* 3:291a–b (*IZ*); below at note 478.
 See also the account in BT *Hagigah* 14b, where Rabbi Yehoshu’a expounds on the mysteries of the Divine Chariot, “and the ministering angels came and gathered to listen, like people coming and gathering to watch the entertainments for a bridegroom and bride.” Cf. JT *Hagigah* 2:1, 77a.

ובשנה החמישית היינו שילך ממדריגה למדריגה שאח"כ יזכה ע"י הלימוד שבתחלה נקראת תורת ה' וואח"כ נקראת תורתו וזהו תאכלו את פריו להוסיף לכם היינו שתהיה תורתכם והבן

“And in the fifth year” on the spiritual path from one level to the next level after which he will merit the status that began with *Toras Hashem* and reach the level of “his Torah” fulfilling the end of the verse תאכלו את פריו להוסיף לכם meaning it becomes **your** (internalized) Torah....and understand this!

כי אם (תהלים א, ב) כי אם בתורת ה' חפצו א"ר אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ שנאמר בתורת ה' חפצו

The Gemara *Nedarim* 19a returns to its interpretation of the verse:

א אֲשֶׁרִי הָאִישׁ-- אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ, בְּעֵצַת רְשָׁעִים; וּבְדַרְךַּ חַטָּאִים, לֹא עָמַד, וּבְמוֹשָׁב לְצִים, לֹא יָשָׁב.
 1 Happy is the man that hath not walked in the counsel of the wicked, {N} nor stood in the way of sinners, nor sat in the seat of the scornful.

ב כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה, חָפְצוּ; וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה, יוֹמָם וּלְלַיְלָה.
 2 But his delight is in the law of the LORD; and in His law

“But his delight is in the Torah of the Lord” ([Psalms 1:2](#)).

ואמר רבא בתחילה נקראת על שמו של הקב"ה ולבסוף נקראת על שמו שנאמר בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה

And Rava also says, with regard to this verse:

Initially the Torah is called by the name of the Holy One, Blessed be He, but ultimately it is called by the name of the one who studies it.

As it is first stated: חפצו בתורת ה' “His delight is in the Torah of the Lord,” and in the continuation of the verse it states: “**And in his Torah he meditates day and night.**”

This teaches that through study one acquires ownership, as it were, of the Torah. The Degel ends with his magisterial punch: ”...לכם meaning it becomes your (internalized) Torah.....and understand this!

We have come full circle where the Degel insists we internalize the Torah/spirituality through this step by step process healing the existential split caused by the infection of the serpentine *zuhama* residue or slime. The Tree became split at the loins (or in kabbalah from the chest down and up) causing all motivation to become contaminated (as a crown for oneself to be called Rebbe).

This is the reality, the setup, but there is a path of healing through the Mitzva of Orlah, planting a fruit tree that will ultimately produce an edible tree not split between the fruit and the bark (tree-producing fruit vs fruit tree) by initially resisting the pleasures of the fruit for 3 years while a process of individuation takes place so that in the fourth year one can become purely motivated in the study and praxis of Torah, for the sake of the unification of the Shechinah (the lost princess) and her consort the Divine.

This in turn leads to the final stage of individuation where the Torah becomes owned and an expression of this individual's spiritual path, it becomes His Torah.